

козъ теглила и жертви народно достояние, но на които справедливо е да се доставятъ отъ дѣто е възможно всички сръдства, за да узнаятъ, отъ кждѣ сж тръгнали, какви пжтища сж пробивали, до кждѣ сж могли да стигнатъ, и какво сж желаяли тѣхнитѣ прѣдшественици за българското отечество, тѣй много изпитано прѣзъ цѣли столѣтия.

За това българско отечество, за неговитѣ люти страдания, за изходатайствуване една по-добра за него участь въ бждеще бѣха поканени, при излагани въ първата часть отъ тая книжка обстоятелства, да идатъ да обиходятъ Европа прѣди повече сега отъ четвъртъ столѣтие двама българи, наречени български делегати. И тѣ тръгнаха изъ самата столица на отоманската империя и кръстосаха по всички почти направления тази Европа, и говориха, и писаха, и дѣйствуваха, до колкото имъ помагаха силитѣ и сръдствата, отъ страна и въ името на това поробено и всѣчески изтезавано по онова врѣме отечество. Единъ видъ отчетъ за всички тия дѣйствия прѣдъ него, сега освободено въ по-голѣмата му часть, се налагаше тѣмъ като свещенъ дългъ. Тоя дългъ азъ мисля да го изплащамъ днесъ съ обнародване бѣлѣжкитѣ ми по онова извънредно въ извънредни врѣмена пжтуване на тия двама български делегати, изпратени отъ едничката въ онова врѣме обще-